

tidenden og Loven om Sparekassernes Bidrag til Sparekassetilsynet, og trækker jeg fra Udgiften de 1,500,000 Kr., der ligeledes fremkomme ved særlige Love: Loven om Husdyrlovens Revision og Loven om en ændret Indretning af Statstilskuddet til Kommunerne, fremkommer der en Indtægt paa omtrent 103,000,000 Kr. og en Udgift paa ca. 112,800,000 Kr. Det er et Underskud paa ca. 9,800,000 Kr. Men fra Udgiften, saaledes opgjort, maa der endnu drages de 5,357,000 Kr., der ere ekstraordinære Udgifter, i Henhold til Forsvarslovene af 1909, og som det i hvert Tilfælde vil være nødvendigt at afholde ved Laan, hvorfor det er Hensigten at gøre det faste Laan, vi skulle optage, saa stort, at der deraf kan reserveres en Del til Dækning af de endnu resterende Udgifter hertil. Naar Finansaaret 1912—13 er overstaaet, vil der kun restere mellem 9 og 10 Mill. Kr. paa denne Konto. Dette Beløb af godt $5\frac{1}{3}$ Mill. maa drages fra Udgiften for Finansaaret 1912—13, men til Udgiften maa igen lægges et betydeligt Beløb, som jeg anslaaer til omtrent $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er de Merudgifter, der kunne antages at ville komme til paa Tillægsbevillingsloven, ved Ændringer under Finanslovens senere behandling her og ved ny Udgiftslove, der vedtages i Samlingens Løb. Dette Beløb, $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr., kunde synes ret stort. Man maa nemlig erindre, at man her ikke kan se paa Tillægsbevillingslovens samlede Beløb, idet Tillægsbevillingsloven i de senere Aar er svulmet op paa Grund af Laan, paa Grund af, at man har afholdt store nye Udgifter paa den, hvilket det ikke er Meningen at gøre efter 1. April 1912, og paa Grund af et Forhold, som ganske vist er normalt og ogsaa vil komme igen de følgende Aar, men som ikke vil paavirke Balancen i høj Grad, nemlig at der erfaringsmæssigt aarlig er adskillige Millioner Genbevillinger, som igen svare til adskillige Millioner ikke forbrugte Beløb fra det foregaaende Finansaar. Disse Beløb af Genbevillinger og ikke forbrugte Beløb kunne antages omtrent at gaa op imod hinanden. Jeg antager da, at $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. vil være ret rigeligt regnet, skønt der heri er indbefattet en saa betydelig Post som Renten af vore midlertidige Laan, der jo opføres paa Tillægsbevillingsloven; det vil, som Sagen i Øjeblikket staar, blive omtrent 2,400,000 Kr. Faa vi et fast Statslaan, vil Beløbet blive ikke lidt forøget, men der maa ogsaa tages Hensyn til, at Kassebeholdningen i nogle Aar vil blive forstærket med meget betydelige Beløb, der selv-

følgelig trække Renter, og Nettomerudgiften vil jeg neppe anslaa til mere end 3 Mill. Kr., selv naar det faste Laan er optaget, i hvert Fald allerhøjest $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr., det afhænger noget af forskellige Vilkaar, der ikke her kunne nøje bestemmes. Men naar jeg sætter de nye Udgifter paa Tillægsbevillingsloven m. m. inklusive disse Renteudgifter, til omtrent $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr., tror jeg at have regnet nogenlunde forsigtigt. Det Underskud, der da fremkommer, og som der ikke er anden Vej til Dækning af end at skabe nye Statsindtægter, bliver da omtrent 10,700,000 Kr.

Jeg kommer nu til Fremsættelsen af den Række Skattelove, som skal frembringe en Indtægt, rigeligt den, jeg har nævnt. Det første af de Forslag, jeg her vil fremsætte, er Forslag til Lov om *Beskatning af Øl*. Det fremtræder dels som en Revision af den gældende Ølskattelev, og dels giver det en Forøgelse af Afgiften, idet Formaålet med dets Fremsættelse væsentlig er fiskalt. Den nuværende Ølskat er 6 Kr. 85 Øre pr. hl med et tilladt Overmaal af 5,88 pCt. Dette svarer til en Skat af 6 Kr. 47 Øre pr. hl uden Overmaal. Vi have skønnet det rimeligt at komme bort fra den nuværende Ølhektoliter. Overmaalet benyttes paa det nærmeste fuldt ud, og i Virkeligheden arbejde vi altsaa med en saakaldt Ølhektoliter paa 105,88 Liter. Naar vi gaa ud fra, at den faktiske Beskatning for nærværende Tid er 6 Kr. 47 Øre pr. hl, have vi altsaa i Virkeligheden regnet, at Bryggerierne have benyttet det fulde Overmaal, og vi gaa dem da ikke for nær. Skatten foreslaas forhøjet fra disse 6 Kr. 47 Øre pr. hl til 10 Kr. 25 Øre pr. hl, det vil altsaa sige med 3 Kr. 78 Øre pr. hl uden lovbestemt Overmaal. Da nu 1 hl skattepligtigt Øl efter Lovforslagets § 10 er 285 Halvflasker, vil det, naar en rimelig Rabat til Forhandlerne tages med i Betragtning, og naar Hensyn tages til, at Toldloven af 1908 dog gav Bryggerierne nogle Fordele — og nogle ukompenserede Fordele kan man vel sige — ikke være nødvendigt som Følge af denne nye Beskatning at forhøje Ølprisen i Detail med mere end $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Halvflaske, naturligvis bortset fra . . (Afbrydelse) . . ja, $1\frac{1}{2}$ Øre er nok et brudt Tal, men Flaskerne sælges jo i Regelen ikke een for een, men parvis eller i halve eller hele Dusin, saa denne Pris kan særdeles godt gøre sig gældende i Detail. Jeg tager naturligvis ikke her Hensyn til Kafépriserne, som bestemmes af helt andre Hensyn. Selvfølgelig, naar særlige Indflydelser gøre sig gældende, som høje